

Döbrököz, 1892. augusztus 18. – Somorjád, 1969. október 17.

Apja munkás. A hat elemi elvégzése után kitanulta a kőműves szakmát. Az első világháborúban behívták katonának. A Tanácsköztársaság idején részt vett a felvidéki hadjáratban. Leszerelése után Magosdpusztán élt a családjával, majd 1922-ben Somorjára költöztek.

Kőművesmesterként kereste a kenyerét. Az 1930-as évek közepén belépett a Független Kisgazdapártba, részt vett a helyi politikában. A második világháború alatt ellenzéki magatartása miatt, mint kommunis tagyanús elemet, munkaszolgálatra hívták be. Az orosz frontra került, 1944 őszén leszerelték. A front 1944. november 3-i átvonulásakor Somorjádön tartózkodott, a szovjet katonai hatóságok megbízták a falu személy- és vagyonvédelmének a megszervezésével. 1945. április 15-én megválasztották a helyi földigénylő bizottság elnökévé, s július 30-ig irányításával zajlott le a földosztás. Közben hamis vádakkal kilenc napra a kaposvári internálótáborba hurcolták. Az általa irányított földigénylő bizottságot a Somogy Vármegyei Földbirtokrendező Tanács állítólagos szabálytalanságokra hivatkozva feloszlatta. A községi és a lengyeltóti járási kisgazdapárti szervezet javaslatára felvették a kisgazdapárt listájára, és az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Somogy vármegyei választókerületben mandátumhoz jutott. Az 1947-es országgyűlési választásokon már nem indult. Visszavonult a politikai élettől, majd asztmája miatt az iparát is feladta. 1959-ig néhány hold földjén gazdálkodott. A helyi termelőszövetkezet megalakulása után betagosították a földjét. Ezután kertje, illetve szőlője művelésével foglalkozott haláláig.